

Výukový materiál zpracovaný v rámci operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost

Registrační číslo: CZ.1.07/1. 5.00/34.0084

Šablona: III/2 Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT

Sada: 8 C

Číslo: VY_32_INOVACE_MOV_3ROC_16

Povinná výbava vozidla

Předmět: Nauka o konstrukci a údržbě

Ročník: 3. ročník

Klíčová slova: vozidlo, pneumatika, zakládací klín, lékárnička,
reflexní doplněk

Anotace: Seznámit studenty s povinnou výbavou vozidel.

Jméno autora: Peter Butkovič

Adresa školy: Střední škola zemědělská, Osmek 47,750 11 Přerov

VYHLÁŠKA č. 341
Ministerstva dopravy a spojů
ze dne 11. července 2002

o schvalování technické způsobilosti a o
technických podmínkách
provozu vozidel na pozemních komunikacích

VÝBAVA VOZIDLA
§ 32

Povinná výbava motorových a přípojných vozidel

Základní rozdělení vozidel do kategorií:

- **L** motorová vozidla zpravidla s méně než čtyřmi koly
- **M** motorová vozidla, která mají nejméně čtyři kola a používají se pro dopravu osob
- **N** motorová vozidla, která mají nejméně čtyři kola a používají se pro dopravu nákladů
- **O** přípojná vozidla
- **T** traktory zemědělské nebo lesnické
- **S** pracovní stroje
- **R** ostatní vozidla, která nelze zařadit do výše uvedených kategorií

(1) Pro vozidla kategorií M a N se požaduje vždy tato výbava:

a) **náhradní elektrické pojistky**, po jedné od každého užitého druhu, pokud jsou v elektrické instalaci používány,

b) po jedné **náhradní žárovce výměnného zdroje světla** od každého druhu užívaného v zařízeních k vnějšímu osvětlení a ke světelné signalizaci a **nářadí nutné k jejich výměně**, s výjimkou zvláštního světelného výstražného zařízení,

c) **příruční zvedák** o nosnosti rovnající se alespoň největší technicky přípustné hmotnosti na nápravu nejvíce zatížené nápravy vozidla nebo jízdní soupravy nebo rovnající se hmotnosti zvedané části vozidla z největší technicky přípustné hmotnosti vozidla při zvedání této části způsobem stanoveným výrobcem pro použití zvedáku,

d) **klíč na matice (šrouby) kol** vozidla,

e) **náhradní kolo (ráfek s pneumatikou)**, které je dostatečně upevněno v držáku zajišťujícím, že síla při snímání kola z držáku nebo vkládání do držáku nepřesáhne 490 N; v případě, kdy je na vozidle použito více rozměrů kol, musí být náhradní kolo použitelné pro všechny tyto rozměry nebo musí být vozidlo vybaveno náhradními koly pro všechny rozměry.

(2) Povinnost podle odstavce 1 písm. c) a d) a povinnost vybavení vozidla **náhradními koly** rozměrů podle písmene e) se nevztahuje na

a) vozidla, která mají opatřena všechna kola pneumatikami zvláštní konstrukce umožňující nouzové dojetí po defektu s indikací defektu v kterékoliv z pneumatik nebo u vozidel kategorií M a N s indikací defektu v kterékoliv z pneumatik, která jsou vybavena prostředky pro bez demontážní opravu poškozené pneumatiky umožňující nouzové dojetí,

b) městské autobusy, zásahové požární automobily a komunální vozidla, která jsou provozována na omezeném území v operativním dosahu servisních služeb svého provozovatele,

c) **vozidla, která jsou vybavena prostředky pro bez demontážní opravu poškozené pneumatiky umožňující nouzové dojetí;** u vozidel kategorie N2, N3, M2 a M3 vybavení prostředky pro bez demontážní opravu může být nahrazeno patřičným smluvním vztahem, na jehož základě bude zajištěna oprava poškozené pneumatiky nepřetržitě na celém území České republiky; toto ustanovení platí pro vozidla kategorie M1 a N1 uvedená do provozu před 15. září 2009 pouze se souhlasem výrobce nebo pro vozidla kategorie M1 a N1 stejného typu jako vozidla, která se uvádí na trh jako nová bez náhradního kola v souladu s touto vyhláškou. Toto ustanovení platí obdobně i na přípojná vozidla v soupravě s vozidly kategorie M a N.

(3) Pro vozidla kategorií T a S platí ustanovení odstavce 1 s výjimkou písmen c), d) a e), pro jednonápravové traktory s přívěsy ustanovení odstavce 1 neplatí.

tzn. NEMUSÍ mít v povinné výbavě níže uvedené :

c) příruční zvedák o nosnosti rovnající se alespoň největší technicky přípustné hmotnosti na nápravu nejvíce zatížené nápravy vozidla nebo jízdní soupravy nebo rovnající se hmotnosti zvedané části vozidla z největší technicky přípustné hmotnosti vozidla při zvedání této části způsobem stanoveným výrobcem pro použití zvedáku,

d) klíč na matice (šrouby) kol vozidla,

e) náhradní kolo (ráfek s pneumatikou), které je dostatečně upevněno v držáku zajišťujícím, že síla při snímání kola z držáku nebo vkládání do držáku nepřesáhne 490 N; v případě, kdy je na vozidle použito více rozměrů kol, musí být náhradní kolo použitelné pro všechny tyto rozměry nebo musí být vozidlo vybaveno náhradními koly pro všechny rozměry.

(4) Přívěsy a návěsy s výjimkou vozidel kategorií O1 a OT1 a požárních přívěsů musí **mít náhradní kolo s ráfkem a s pneumatikou** předepsaného druhu a rozměru upevněné v držáku, který zajišťuje, že síla při snímání kola z držáku nebo vkládání do držáku nepřesáhne 490 N. Tahač návěsu může mít náhradní kolo umístěno na připojeném návěsu. V provozu může jízdní souprava, v případě stejných rozměrů pneumatik a stejného provedení kola, mít jedno společné náhradní kolo. Tato povinnost se nevztahuje na přívěsy a návěsy kategorie OT, které jsou provozovány na omezeném území v operativním dosahu servisních služeb svého provozovatele. Pro povinné vybavení přívěsu a návěsu náhradním kolem platí ustanovení odstavce 2 písm. c) obdobně.

(5) Motocykly a motorové tříkolky musí mít ve výbavě minimálně jednu **náhradní pojistku**.

(6) Každé motorové vozidlo, kromě mopedu a motokola, jednonápravového traktoru s přívěsem a motorového vozíku, musí být vybaveno příslušným druhem **lékárničky pro poskytnutí první pomoci**. Pro požární automobily je výbava příslušným druhem lékárničky stanovena zvláštním právním předpisem. 5) Obsah lékárničky se ukládá do samostatného pouzdra. Lékařnička se ve vozidle ukládá v takovém prostoru, aby na ni nemohlo dopadat přímé sluneční světlo (záření). Úložný prostor pro lékařničku musí být suchý a čistý a musí být snadno přístupný. U vozidel pro hromadnou přepravu cestujících se lékařnička umísťuje na označeném a přístupném místě v prostoru vozidla určeném pro cestující.

Provozovatel vozidla musí lékařničku udržovat v řádném stavu a jednotlivé druhy zdravotnických potřeb obměňovat. Doba použitelnosti jednotlivých druhů zdravotnických potřeb je na nich vyznačena. Druhy lékařniček, jejich obsah a výbava a použití podle druhů vozidel jsou uvedeny v příloze č. 14. Použití jednotlivých druhů autolékárniček

- a) vozidla pro hromadnou přepravu osob s obsaditelností více než 80 cestujících velikost III,
- b) vozidla pro hromadnou přepravu osob s obsaditelností do 80 cestujících včetně velikost II,
- c) ostatní motorová vozidla s nejméně čtyřmi koly velikost I, pro vozidla městské hromadné přepravy osob je dostačující autolékárnička velikosti II bez ohledu na jejich obsaditelnost.

(7) Pro vyznačení nouzového stání vozidla na pozemní komunikaci musí být motorová vozidla, s výjimkou vozidel kategorie L, jednoosákových traktorů s přívěsem, speciálních nosičů pracovních adaptérů, motorových vozíků a vozidel o celkové šířce menší než 1,00 m, vybavena **přenosným výstražným trojúhelníkem** homologovaným podle předpisu EHK č. 27.

(8) Nové vozidlo výrobce při jeho předávání prodejci vybavuje minimální výbavou podle odstavců 1 a 5, pokud není stanoveno v odstavcích 2 až 4 jinak.

(9) Autobus, který má nejvýše 22 míst k přepravě osob kromě místa řidiče, musí být vybaven jedním nebo několika **hasicími přístroji** s minimální hasicí schopností 21 A nebo 113 B, ostatní autobusy hasicími přístroji s minimální hasicí schopností 43 A nebo 183 B a sanitní vozidlo hasicím přístrojem s hasicí schopností 34 B podle technické normy6).

(10) U hasicích přístrojů je potřebné provedení posouzení shody výrobku autorizovanou osobou.7) Hasicí přístroj se ve vozidle upevňuje do úchyty pro umístění ve směru svislém nebo vodorovném tak, aby spolehlivě odolával zrychlení nejméně 6 g ve směru čelního nárazu vozidla, a umísťuje se na dobře viditelném a snadno přístupném místě, přičemž jeden přístroj se instaluje v bezprostřední blízkosti řidiče vozidla.

(11) Motorová vozidla, s výjimkou motocyklů a mopedů, musí být vybavena **oděvním doplňkem s označením z retroreflexního materiálu** podle jiného právního předpisu7b).

§ 34

Technické požadavky na doplňková zařízení a vybavení vozidla

- (7) Silniční motorová vozidla o největší povolené hmotnosti **větší než 3,50 t** a **přípojná vozidla o největší povolené hmotnosti větší než 750 kg** musí být vybavena **nejméně jedním základacím klínem**. Silniční motorová a přípojná vozidla se třemi a více nápravami, jednonápravové přívěsy o největší povolené hmotnosti větší než 750 kg a návěsy musí být vybaveny **nejméně dvěma** základacími klíny. Klíny musí účinně zajistit vozidlo proti samovolnému pohybu, musí být lehce přístupné obsluze a bezpečně uchopitelné. Zakládací klíny musí být na vozidle upevněny tak, aby se v provozu nemohly samovolně uvolnit.

Co v povinné výbavě není, ale přesto se doporučuje s sebou vozit :

- tažné lano s červeným výstražným praporkem
- pracovní rukavice
- destilovaná voda
- startovací kabely
- hasící přístroj
- baterka
- kanystr s cca 5 litry paliva
- euroformulář o dopravní nehodě

Kontrolní otázky :

1. Vyjmenujte povinnou výbavu vozidla kategorie M a N.
2. Vyjmenujte povinnou výbavu vozidla kategorie O.
3. Vyjmenujte povinnou výbavu vozidla kategorie T.

Použité zdroje

- Veškeré použité obrázky (kliparty) pocházejí ze sady Microsoft Office 2010.
- Všechny fotografie pochází z archivu autora
- Zákon č. 361 ze dne 14. září 2000 o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)
- Vyhláška č. 341 Ministerstva dopravy a spojů ze dne 11. července 2002 o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

*Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Peter Butkovič
Financováno z ESF a státního rozpočtu ČR.*